

„Gazeta Lwowska“ z dodatkami urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 5 arkuszy in 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłaćcieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcznie. Sam „Przewodnik naukowy i literacki“ bez „Gazety“ całorocznie 4 zł. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklama cye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracji.

SZEMATYZM królestwa Galicyi i Lodomerji z wielkim księstwem Krakowskim na rok 1873

jest do sprzedania:

w Administracji „Gazety Lwowskiej“
ulica wałowa l. 29 po 2 zł. 50 ct.
w księgarni Gubrynowicza i Schmidta plac
św. Ducha po 3 zł. w. a.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dn. 24. lutego b. r. nadać najłaskawiej c. k. konsulowi a obecnie kierownikowi prowizorycznemu generalnego konsulatu w Tunis Karolowi Bolesławskiemu order żelaznej korony trzeciej klasy z uwolnieniem od tax.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 18. lutego b. r. mianować najłaskawiej prywatnego docenta historii sztuki lekarskiej na uniwersytecie w Krakowie dra. Józefa Oettingera nadzwyczajnym profesorem tego przedmiotu.

Stremayr m. p.

Krakowska Reprezentacja miejska postanowiła uchwałą z dnia 7. listopada 1872 założyć i utrzymać z własnych funduszków w Krakowie czteroklasową szkołę początkową męską a właściwie utworzyć z dotychczasowych czterech klas spółrzędnych przy drugiej szkole u św. Barbary szkołę samoistną.

W tym celu zobowiązała się rzeczona Reprezentacja miejska do ponoszenia wszystkich kosztów połączonych z zaprowadzeniem i utrzymywaniem tej szkoły a mianowicie:

- sprawić sprzęty szkolne i przybory naukowe, które okazały się potrzebnymi,
- dostarczać lokalności na umieszczenie tej szkoły, tudzież opału i usługi,
- utrzymywać i opłacać przy tej szkole:

1. Czterech nauczycieli, z których jeden ma być kierownikiem szkoły z płacą roczną po 400 zł., z prawem posunięcia się co 5 lat w płacy o 25 zł., dopóki płaca ta nie dosięgnie kwoty 600 zł. rocznie, nauczyciel kierujący pobierać będzie dodatek do powyższej płacy w kwocie rocznej 200 zł. i będzie miał bezpłatne mieszkanie.

2. Jednego nauczyciela rysunków z płacą roczną 300 zł.

3. Jednego nauczyciela kaligrafii z płacą roczną 300 zł.

4. Jednego pomocnika nauczycielskiego z płacą roczną 300 zł.

5. Katechetę z rocznem wynagrodzeniem od 200 do 300 zł.

Prawo mianowania nauczycieli i pomocnika pod zastrzeżeniem zatwierdzenia nominacji przez Radę szkolną krajową krajową zastrzegła sobie Reprezentacja miejska.

Okazaną tym sposobem gorliwość w szerzeniu oświaty podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości, z uwagą, iż szkoła ta jako szkoła publiczna upoważniona jest do wydawania świadectw publicznych.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 27. lutego 1873.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego za czas od 1. grudnia do 31. grudnia 1872.

(Dokończenie.)

Nie uwzględniono dalej następujących rekursów:

7. rekursu Józefa Wawaka i towarzyszy przeciw orzeczeniu wydziału powiatowego w Białej w sprawie budowy domu na pastwisku gminnem w Porębie;

8. rekursu zwierzchności gminnej w Kamionce Strumiłowej przeciw orzeczeniu tamtejszego wydziału

powiatowego nakazującemu zniesienie kominów walcowanych i pobudowanie natomiast murowanych;

9. rekursu Salomona Tuchmana z Mrzygłodu przeciw orzeczeniu wydziału powiatowego w Sanoku, którem zabroniono rekurentowi budowy przy ulicy kościelnej w Mrzygłodzie;

10. rekursu naczelnika gminy Prusieki przeciw orzeczeniu wydziału powiatowego w Sanoku skazującemu rekurenta na karę 5 zł. w. a. za nadużycie władzy urzędowej;

11. rekursu p. Szlomy Biera, przeciw orzeczeniu wydziału powiatowego z Podhajec, którem unieważniono udzielone rekurentowi pozwolenie do postawienia domu na miejscu ustronnem;

12. rekursu Samuela Leichena i Mojżesza Goldschera wniesionego przeciw orzeczeniu wydziału powiatowego w Gródku zatwierdzającemu uchwałę grodeckiej rady miejskiej, mocą której rada miejska nie przyjęła oferty rekurentów na wydzierżawienie propinacji i rozpiślała nową licytacją;

13. właściciela realności pod l. 759¹/₄ we Lwowie przeciw orzeczeniom magistratu i rady miejskiej, które nakazywały rekurentowi, by w przeciągu dni ośmiu oprzątnął skład słomy z magazynu przy wyż wspomnianej realności;

14. rekursu Jakóba Schleistehera przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego w Brzozowie, którem zgodzie z uchwałą rady gminnej w Depiowic nakazano rekurentowi usunięcie samowładnie postawionej budki;

15. rekursu Fryderyka Buchmüllera i Józefa Webersa przeciw orzeczeniu wydziału powiatowego w Nadwórnej, którem wydział powiatowy odmówił zatwierdzenia kontraktowi dzierżawnemu z dnia 3 grudnia 1871 zawartemu między rekurującymi, jako dzierżawcami a gminą Pasieczną, jako wydzierżawiającą w przedmiocie 10 letniej dzierżawy prawa kopania ropy;

16. rekursu naczelnika gminy Zaleszczyki przeciw orzeczeniu tamtejszego wydziału powiatowego, skazującemu rekurenta na karę pieniężną w kwocie 20 zł. w. a. za nie wypełnienie obowiązków w sprawie utrzymywania czystości w mieście pomimo licznych upomnień Wydziału i c. k. Starostwa;

17. rekursu naczelnika gminy Drohobyczy i Abrahama Izaaka Kupferberga przeciw orzeczeniu drohobyckiego wydziału powiatowego, mocą których skazano pierwszego na grzywnę za niedopełnienie polecenia, Kupferbergerowi zaś nakazano usunąć postawione samowładnie schodki;

18. rekursu zastępcy naczelnika gminy w Bukaczowcach przeciw orzeczeniu wydziału powiatowego w Rohatynie, którem rekurenta zastępcę naczelnika gminy Bukaczowiec skazano na karę 15 zł. w. a. za nadużycie władzy, przez uchylene zarządzeń naczelnika gminy co do zabezpieczenia od zarazy bydła na jarmarku w d. 18. czerwca 1872 r.

19. rekursu p. Karola Nowakowskiego wniesionego przeciw orzeczeniu wydziału powiatowego w Nadwórnej, którem uznano za nieważny konsens do budowy udzielony przez przełożonego obszaru dworskiego w Cuciłowie;

20. rekursu b. naczelnika gminy Horodyszcze Wążeckie Hnata Suszaka przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego w Sokalu, mocą którego rekurent uznany został odpowiedzialnym gminie za samowładny i nierzetelny zarząd majątkiem gminnym, tudzież skazany na zniesienie rowu wykopanego bez uchwały rady gminnej na pastwisku gminnem i na zapłacenie kosztów komisji;

21. rekursu zwierzchności gminnej w Leżajsku, przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego w Łańcutu, którem w myśl §. 103 ust. gminnej wyznaczono p. Michała Markiewicza zastępcą gminy m. Leżajska przy przeprowadzeniu drogą prawa sprawy spornej między gminą Leżajską a członkiem rady gminnej p. Stanisławem Niemczyckim, czyniąc zarazem naczelnika gminy i jego zastępcę odpowiedzialnymi za wszelkie z tej sprawy wyniknąć mogące niekorzyści dla gminy.

22. rekursu zwierzchności gminnej Ujścia Zielonego przeciw klauzuli wydziału powiatowego w Tłumaczu zatwierdzającej zamianę lasu gminnego na pastwiska w ramach dekretu c. k. namiestnictwa jako komisji

dla spraw odkupu i regulacji ciężarów gruntowych z d. 15. marca 1868. L. 8403/S.

Stabilizowano p. Teofila Baranowskiego na posadzie stałego pomocnika przy oddziale technicznym Wydziału krajowego.

W skutek uchwalenia przez Wys. Sejm zmian w Etacie kasy krajowej dano wyższą pensję (1400 złr. w. a.) Kassyerowi p. Julianowi Horoszkiewiczowi, posadę zaś kontrolora kasy krajowej nadano p. Władysławowi Silkiewiczowi, adjunktowi kasy krajowej.

Wydano certyfikat szlachectwa Arturowi Augustowi 2im Malewskiemu, c. k. Notaryuszowi w Stryju.

(Sprostowanie.) W jednym z pierwszych ustępów tego wyciągu zaszła pomyłka, gdyż wydrukowano że Wydział krajowy uchwałił wnieść projekt do ustawy o podwyższeniu opłat od napojów propinacyjnych dla miasta Białej. Pomyłkę tę prostuje się w ten sposób: że nie dla Białej lecz dla Kęt powiatu Bielskiego uchwalono wnieść projekt do ustawy o podwyższenie opłat od napojów propinacyjnych do miasta wprowadzanych.

Wiedeń. Najjaśniejszy Pan nadał najwyższem pismem odręcznym z dn. 3. marca br. dożywotniemu członkowi Izby panów, tajnemu radcy i pierwszemu mistrzowi ceremonii hr. Hugonowi Abensperg-Traun godność dziedzicznego członka Izby panów.

— Sześćdziesiąte piąte posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 3go b. m.

Na ławie ministrów zasiadli Ich Excelencye: prezydent rady ministrów książę Adolf Auersperg i ministrowie: baron Lasser, baron de Pretis, dr. Glaser, dr. Stremayr i dr. Banhans.

Po odczytaniu protokołu z poprzedniego posiedzenia przyjęła Izba do wiadomości doniesienie, że ustawa o praktyce chirurgów, otrzymała najwyższą sankcję.

Pierwszym przedmiotem porządku dziennego było przedstawienie trzech kandydatów na opróżnioną w trybunale państwa posadę zastępcy. Izba wybrała następujących kandydatów: Dra. Eignera (101 głosów), dra. Walderta (93 głosów) i dra. Wäsera (76 głosów).

Następnie odbyła się dalsza dyskusja nad przedłożeniem rządowem o uregulowaniu plac urzędników.

Dr. Weiss wniósł następującą stylizację §. 1. postanowień przejściowych: „Przyznanie urzędnikom stopnia płacy w tej samej klasie odbędzie się na podstawie czasu służby, który urzędnicy spędzili w kategorii służby odpowiadającej ich dotychczasowej klasie dyet“.

Wniosek ten został przyjęty. §. 2. przyjęła Izba bez dyskusji.

§. 3. tak opiewa: „Urzędnicy, którzy z powodu uregulowania plac przydzeleni zostali do niższej klasy od tej, do której dotychczas należeli, zatrzymują dla swojej osoby dotychczasowy wyższy stopień ale bez prawa pobierania wyższej płacy odpowiadającej temu stopniowi. W klasie jednakże, do której przeniesieni zostali, pobierać mają ci urzędnicy najwyższy stopień płacy.“

„Przy przyniesieniu tychże urzędników do wyższej klasy, zostanie im policzony w celu posunięcia się na wyższy stopień czas służby spędzony już dawniej w wyższej klasie tak samo jak czas służby spędzony w niższej klasie“.

Do pierwszego ustępu tego paragrafu mniejszość komisji postawiła wniosek, ażeby opuszczone zostały słowa, edmawiające urzędnikom prawa do pobierania płacy wyznaczonej dla piastowanej przez nich dotychczas wyższej klasy.

Po przemówieniu sprawozdawcy mniejszości dra. Herbsta, sprawozdawcy większości deput. Czédika tudzież deputowanych Mendego, Gomperza i J. Excell. p. ministra skarbu nastąpiło głosowanie, w którym Izba przyjęła pierwsze zdanie §. 3. według wniosku większości. Dalsze ustępy tegoż paragrafu zostały uchylone a tem samem utrzymał się wniosek mniejszości.

§§. 4 i 5 przyjęła Izba bez dyskusji a §. 6 na wniosek barona Pascotini i barona Scharschmida z dodatkami tej treści, że jeżeliby urzędnik w skutek niniejszej ustawy otrzymał placę, która wraz z dodatkami aktywalnym mniej wynosi, niż jego dotychczasowa placę wraz z dodatkami na pomieszkanie i innymi dodatkami przyznanymi na podstawie ustawy skarbowej

na r. 1872, to w takim razie otrzyma osobny dodatek wynoszący różnicę.

Następnie odbyła się dyskusja nad ustawą o uregulowaniu płac nauczycieli i urzędników w bibliotecznym.

Do §. 1. dr. Weigel postawił wniosek, ażeby profesorowie uniwersytetów, akademii technicznych, akademii rolniczej i akademii sztuk pięknych pobierali płace w kwocie 2800 zł. a nadto co pięć lat o 200 zł. więcej tak, by po 25 latach służby otrzymali najwyższy stopień płacy 6 klasy urzędników tj. 3600 zł.

Przy głosowaniu izba odrzuciła tę poprawkę i przyjęła §. 1 według wniosku komisji. Dr. Weigel zastrzegł się, że na końcu dyskusji w tej sprawie wniesie rezolucję.

§§. 2-8 przyjęto bez dyskusji.

Przed §. 8. powzięto jako osobny paragraf następującą uchwałę na wniosek barona Pasconti i barona Scharschmida:

„§. 6. dodatku do ustawy o uregulowaniu płac urzędników ma być zastosowany także i do funkcyjaryuszów, dla których niniejsza ustawa wydana została.”

§§. 9. i 10. przyjęto bez dyskusji.

W końcu odczytano wniosek dep. Seidla wzywający rząd do wniesienia projektu o uregulowaniu pensji wdów po urzędnikach państwowych, tudzież dodatków na wychowanie sierot.

— Na posiedzeniu komisji konstytucyjnej z dnia 3go b. m. obecni byli ze strony rządu Ich Excell. ministrowie baron Lasser i dr. Unger.

Po stanowczem ustaleniu tekstu kilku paragrafów ustawy o rewizji ustawy zasadniczej dotyczącej reprezentantów państwa tudzież po przyjęciu kilku poprawek stylistycznych, minister baron Lasser złożył oświadczenie w sprawie podziału Galicji na okręgi wyborcze. Mowca usprawiedliwił zasadę przyjętą w określeniu gminnych okręgów wyborczych i położył nacisk na fakt, że przy podziale kraju na okręgi wyborcze żaden żywiol nie został pokrzywdzony.

Następnie na wniosek dra. Janowskiego, zrobiła komisja kilka zmian w gminnych okręgach wyborczych Nr. 11, 12, 17 i 26.

Gdy minister baron Lasser powołany do Najjaśniejszego Pana opuścił posiedzenie, zabrał głos p. minister dr. Unger i wystąpił przeciw wnioskowi dr. Kurandy względem utworzenia we Lwowie dwóch okręgów wyborczych. Wniosek ten bowiem sprzeciwia się dotychczasowej praktyce przy wyborze posłów do sejmu krajowego, a zresztą rząd unika powodu do ewentualnych zażaleń, że z powodu niepomysłnego wyniku rokowań z deputowanymi Galicji zezwolił na podobną zmianę przedłożenia rządowego.

Dr. Kuranda uzasadniał swój wniosek wskazując na przyjętą zasadę, że każdy deputowany wybierany będzie osobno jak n. p. w Wiedniu, Linzu itd. Dalej oświadczył mowca, że podział okręgu wyborczego we Lwowie jest także postulatem sprawiedliwości, gdyż zapobiegnie on majoryzowaniu znacznej części ludności.

Sprawozdawca dr. Herbst i dr. Giskra przemawiali za wnioskiem dra. Kurandy a deputowany dr. Gross przeciw wnioskowi, wskazując na fakt, że wybrany w pierwszym okresie wyborczym do Rady państwa izraelita galicyjski, opuścił Radę państwa razem z Polakami.

Minister baron Lasser, który powrócił na posiedzenie oświadczył, że we Lwowie nie istnieją odrębne okręgi miejskie i że z tego powodu rząd nie może zgodzić się na wniosek deputowanego dra. Kurandy.

Z powodu tego oświadczenia oznajmił dr. Kuranda, że widzi się zmuszonym cofnąć swój wniosek, chociaż nie podziela żadną miarą argumentów rządu.

Następnie przyjęła komisja ustawę o wykonaniu ustaw dotyczących reformy wyborczej i na tem skończyło się posiedzenie.

Londyn. Czytamy w korespondencji londyńskiej do „Köln. Zig.“ z d. 2. b. m. „Pod przewodnictwem księcia Norfolk udała się deputacja „Stowarzyszenia katolickiego Wielkiej Brytanii“ do ministra spraw zagranicznych lorda Granville z prośbą, ażeby poczynił kroki u rządu włoskiego w kwestyi klasztornej a mianowicie ażeby się starał przeszkodzić zniesieniu klasztorów, które w Rzymie kosztem mieszkańców Anglii fundowane zostały. Mowca deputacji ks. Norfolk dowodził, iż zniesienie jenerałatów dotkliwie dało by się uczuć katolikom angielskim. Samo przez się rozumie się iż minister spraw zagranicznych nie dał i nie mógł dać stanowczych przyrzeczeń; rząd angielski interesował się tak gorliwie tą sprawą, iż nawet w parlamencie włoskim miano skonstatować, że żaden inny rząd nie mięsza się tak do tej kwestyi, jak rząd Wielkiej Brytanii. Zresztą powinna deputacja zważyć że rząd

włoski ma w tej kwestyi do czynienia z parlamentem, który stanowczo domaga się zniesienia klasztorów. Senat uniwersytetu w Dublinie zajmował się na swem ostatnim posiedzeniu przedłożeniem rządowym o reformie uniwersytetów w Irlandyi i przyjął petycję, domagającą się odrzucenia bilu. Deputowany parlamentu Orborne, interpelował rząd, czy prawdziwą jest wiadomość dzienników, jakoby między Persją a Rosją zawarty został traktat na podstawie którego dolina Atrak miałaby być Rosyi odstąpioną. Na interpelację tę odpowiedział podsekretarz stanu lord Enfield, iż po osiągnięciu stanowczych wiadomości musi rząd oświadczyć, iż pogłoski te, które tak długi czas niepokoiły umysły mieszkańców angielskich, najmniejszej nie mają podstawy. Łatwo pojąć powszechną radość z powodu, iż tak przykrych wiadomości zaprzeczył rząd z taką stanowczością już nie przez oddane sobie dzienniki lecz w samym parlamencie.”

Paryż Drugie posiedzenie zgromadzenia narodowego, na którym toczyły się dalsze obrady nad wnioskami komisji konstytucyjnej, było tak samo ciekawe jak pierwsze. Na dwie godziny przed rozpoczęciem obrad była sala przepełniona słuchaczami. Po korytarzach krążyło mnóstwo osób przybyłych z Paryża i okolicy, które nie mogły już dostać biletów wstępu. W loży dyplomatów siedziało kilku reprezentantów dworów zagranicznych. Thiers przybył do Izby w ciągu obrad. Na posiedzeniu tem, zabrał pierwszy głos Gambetta. Skonstatował on najprzód iż po kilku mowcach, którzy na ostatnim posiedzeniu przeciw projektowi komisji trzydziestu przemawiali, nikt nie ośmielił się mówić za przedłożeniami komisji. Wie on na jakie nieprzyjemności musi się każdy narazić, który w zgromadzeniu narodowym chce wystąpić w obronie przekonań republikańskich, mimo to jednak uczyni on wszystko czego od niego stronnictwo republikańskie się domaga. Kraj cały żąda od Zgromadzenia narodowego utworzenia jasnej sytuacji; tym czasem we wnioskach komisji konstytucyjnej występuje większa zawziętość, niż w dotychczasowej sytuacji. Mowca przyznaje, iż w czasie, w którym ogłoszono republikę, nie można jeszcze było nadać Francji konstytucję republikańską, lecz od tego czasu zaszło dużo wypadków na korzyść republikańskiej formy rządu a po ostatnim mesażu prezydenta domaga się już prawie cały kraj stanowczego uchwalenia republikańskiej formy rządu. Komisja konstytucyjna pomija zupełnem milczeniem ten potężny głos prawie całej Francji. Natomiast wnosi ona projekt utworzenia drugiej Izby; Instytucja ta sprzeciwia się instytucji powszechnego głosowania i dla tego należy albo znieść powszechne głosowanie, co jest nie możliwem, albo odrzucić projekt utworzenia drugiej Izby, co jest w obec tego koniecznością. W końcu swjej mowy domagał się Gambetta rozwiązania zgromadzenia narodowego, w skutek czego powstała taka wrzawa w Izbie, iż mowca nie mógł skończyć wywodów, dla których według jego zdania rozwiązanie zgromadzenia narodowego bezzwłocznie nastąpić powinno. Sprawozdawca komisji konstytucyjnej ks. Broglie odpowiedział Gambecie, że komisja trzydziestu nie miała polecenia rozstrzygać pytanie: monarchia czy republika, lecz miała zdać sprawę z wniosków Dufaury, które on imieniem rządu wniósł w zgromadzeniu narodowym. Komisja nie uwzględniała ani republikańskiej ani monarchicznej formy rządu lecz miała na względzie tylko sprawę publiczną i interesa Francji. Ks. Broglie skończył swą mowę wyrażeniem nadziei, że zgromadzenie narodowe nie pójdzie za głosem tych, którzy pragną upadku projektu konstytucyjnego i wynikającego ztąd zamieszania. Następnie mówił jenerał du Temple; powstawał on bardzo energicznie przeciw obecnemu rządowi francuskiemu i przeciw Thiersowi, którego nawet mocno obraził, za co go prezydent zgromadzenia przywołał do porządku. Deput. Labouleye przemawiał za projektem dowodząc iż przysposabia on republikę wprowadzenie republiki radykalną, lecz republikę konserwatywną. Deput. Brisson ze stronnictwa radykalnego interpelował rząd, czy projekt komisji konstytucyjnej jest wykonaniem ostatniego mesażu Thiersa czy nie? Prezydent republiki oświadczył, iż rząd da wyjaśnienia pod tym względem przy rozprawach szczegółowych. Na tem skończyło się drugie posiedzenie zgromadzenia narodowego obradującego nad sprawozdaniem komisji trzydziestu.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dzisiaj z uderzeniem godziny 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1. Wniosek wyboru komisji dla zbadań sprawy obelżania powszechnej wystawy w Wiedniu. Zażalenie Rady szpitalnej izraelskiej w sprawie wydania odpisów z archiwum miejskiego. Zamknięcie rachunkowe funduszu dochodów nieistniających za rok 1872. Sprawozd. p. r. dr. Madejski. 2. Sprawa rozparcelowania i zabudowania gruntu

realności pod nr. 82 i 83 1/4 Sprawozd. p. radny Żaak. 3. Wniosek o zakupywanie we własnym zarządzie potrzebnych dla miejskiego zakładu sierot w r. 1873 wiktualiiów. Prośba przedsiębiorcy dostawy zaprzęgów o podwyższenie wynagrodzenia. Sprawozd. p. radny dr. Rieger. 4. Wydzierżawienie propinacji w Hołosku wielkim i małym, w Zamarstynowie i Kleparowie. Sprawozd. p. radny Wild. 5. Rezygnacja radnych pp. Pokutyńskiego i Sobieskiego. Prośba p. Bourlarda o nadanie prawa obywatelstwa miejskiego. Sprawozdawca p. radny dr. Serbak. 6. Rekursa w sprawach budowniczych. Sprawozd. p. radny dr. Semilski.

Na posiedzeniu poufnym:

7. Wnioski dotyczące organizacji kancelaryi egzekucyjnej. Udzielenie veniam aetatis dwóm nowomianowanym wóznym. Przyzwolenie d. datku emerytury koncypiście Magistr. p. Sidorowiczowi. Obsadzenie jednej posady lekarza miejskiego. Sprawozd. p. radny dr. Semilski. 8. Wyznaczenie pensyi i zaopatrzenie dla dzieci wdowie po nauczycielu Katarzynie Witoszyńskiej. Podwyższenie płacy dla sług wyższej szkoły realnej. Sprawozd. p. radny Błotnicki.

(Ogólne zgromadzenie) członków Towarzystwa galicyjskiej kasy oszczędności odbędzie się stosownie do statutu w sobotę dnia 15. b. m. o godzinie 10. przed południem w domu własnym przy ulicy Majerowskiej pod l. 638 i 687 1/4 w sali posiedzeń na pierwszym piętrze, na które szanownych członków Towarzystwa zapraszam.

Krasicki

Prezes Towarzystwa g. k. o.

(Nieszczęsne wypadki.) W Stykowie w powiecie rzeszowskim powiesił się dnia 12. lutego włóścianin Franciszek Woźniak cierpiący na melancholię. — W Gorlicach subjekt aptekarski bawiąc się 9. lutego strzelbą w mniemaniu że nie jest nabity zranił przypadkowym wystrzałem laboranta tak niezależliwie, że ten pomimo spiesznej pomocy lekarskiej w kilka godzin potem życie zakończył. — W Myślenicach zmarł dnia 22. stycznia nagle wskutek apopleksyi włóścianin ze Stryszowa Jan Marcin. — W Tarnawie niższej w powiecie tureckim zmarł 1. lutego nagle tknięty apopleksją włóścianin Hawryło Ciapicz. — W Korszowie w powiecie koło myjskim pociąg kolei żelaznej zabił dnia 25. lutego włóścianina Piotra Olejnika, który mając słuch ciężki nie słyszał świstu lokomotywy.

(Wykaz zmarłych osób od 21. do 28. lutego 1873 w mieście Lwowie.) (Dokończenie.) 31 Michał Sikorski l. 21 1/2 syn kamieniarza, na ospę. 32 Wasył Wywrot l. 33 wzięty, na zapalenie wątroby. 33 Anna Markiewicz l. 25 zarobnica, na wodę sercową. Na gruźlicę płuc: 34 Karol Wiśniewski l. 26 czeladnik krawiecki. 35 Parańka Smuk l. 50 zarobnica. Wieśniacy: 36 Michał Kottan l. 35, na suchoty. 37 Mikołaj Mrok l. 54, na przepuklinę uwięzioną. 38 Helena Pałczyńska l. 57 zarobnica, na suchoty. 39 Szymon Kaszteljan l. 47 czeladnik ślusarski, na pęknięcie okrężnicy stępującej i zroszenie spojenia łonowego. 40 Jan Gładysz l. 56 czeladnik krawiecki, na zapalenie mózgu. Zarobnicy: Jan Wojtek l. 56, na dychawicę. Józef Burda l. 18, na tyfus. 43 Emilia Pawęcka l. 49 żona obywatela, na wodną puchlinę. 44 Regina Tampelska l. 78 wdowa po kasyerze miejskim, ze starości. Na gruźlicę płuc: 45 Karol Pilarski l. 33 urzędnik kolei czerniowieckiej. 46 Jędrzej Flaszynski l. 52 krawiec. 47 Antoni Szecher l. 36 rzeźnik, na suchoty. 48 Alte Kormus l. 56 zarobnica, na wycieczenie sił. 49 Jakób Pelcer l. 61 dozorca magazynów kolei Karola Ludwika, na suchoty. 50 Terezya Furda l. 4 dziecię furmana, na ospę. 51 Walerya Gerard Festenburg l. 58 wdowa po c. k. radcy skarbu, na zapalenie płuc. 52 Artymowicz l. 80 wdowa po gospodarzu, na zapalenie płuc. Zarobnicy, na zapalenie płuc: 53 Michał Lebeda l. 45. 54 Maciej Zabkiewicz l. 70. 55 Karolina Gołbiewska l. 2 dziecię piekarsza, na ospę. 56 Piotr Koza l. 31 lokaj, na gruźlicę płuc. 57 Franciszek Gilowski l. 83 c. k. rotnistrz w pensyi, na wycieczenie sił. 58 Apollonia Staszkievicz l. 36 sługa, na gorączkę połogową. 59 Marya Mackiewicz l. 82 z domu ubogich, ze starości. 60 Chane Brandl l. 24 żona piekarza, na zapalenie płuc. Ze starości: 61 Malcia Soff l. 85 sługa. 62 Mojżesz Czower l. 72 zarobnik.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe z miesiąca lutego 1873.

Następujących artykułów:	Miejsce targu:				
	Staromia- sto	Wojnicz	Radów	Brzeżany	Starosól
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
	walutą austryacką				
Mec pszenicy	6	5 30	5 —	5 —	5 70
„ żyta	4 60	4 50	4 30	3 50	4 30
„ jęczmienia	2 80	3 50	3 —	2 20	2 75
„ owsa	1 50	1 80	1 60	1 25	1 30
„ grochu	4 50	6 —	5 —	2 25	—
„ hreczki	2 80	—	—	—	—
„ kukurudzy	5 —	—	—	—	—
„ ziemniaków	1 80	1 20	1 40	1 25	2 —
Ce nar siana	1 20	—	1 40	—	—
Sąg drzewa twardego	7 20	10 —	9 —	7 56	—
„ miękkiego	4 20	8 —	8 —	5 63	6 20
Funt mięsa wołowego	— 16	— 18	— 16	— 18	— 18
Miara wina	— 40	—	—	— 90	— 80
„ piwa	22 —	20 —	—	— 18	— 20
Robotnik z wiktem	20 —	25 —	—	— 35	— 30
„ bez wikt.	40 —	40 —	—	— 65	— 50

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu“.

Paryż 5. Marca Na Zgromadzeniu narodowym toczyły się wczoraj rozprawy nad elaboratem komisji

Następne ciągnięcia przypadają w dniu 19go marca i 2go kwietnia 1873 r.

trzydziestu. Thiers oświadczył, iż przyjmuje elaborat jako środek do spełnienia obowiązku swego wobec kraju i do utrzymania porządku. Szczerze zdania przeciw temu wymagają tolerancji politycznej. Rząd nie postępuje dwuznacznie, lecz bezstronnie; nie żąda obwołania Republiki, lecz utrwalenia tymczasowego stanu rzeczy, celem oswobodzenia ziemi francuskiej, czego bliską jest chwila (oklaski w obu środkach i na niektórych ławkach prawicy i lewicy). Wstęp do eleboratu uchwalony został 475 głosami przeciw 99.

„Messenger de Paris“ zapewnia, że pod Irun (u stóp Pireneów w pobliżu zatoki Biskajskiej) zaszła formalna bitwa między wojskiem a Karlistami. Karliści mieli utrzymać plac bitwy. Według innych wiadomości z Hiszpanii, rząd hiszpański zamierza ofiarować dyktaturę marszałkowi Serrano.

Washington 4. marca. Prezydent Grant rozpoczynając dziś drugi okres swego urzędowania odczytał w kongresie mesaż, w którym kładzie na to nacisk, iż nadal również będzie się jak najlepiej starał dobro interesów kraju. Jest on przekonany, iż świat cywilizowany przechyla się ku republikańskim instytucjom. Rozciągłość posiadłości Stanów Zjednoczonych nie podwyższyła siły militarnej państwa, lecz przeciwnie ułatwiła zmniejszenie sił zbrojnych. Niesprawiedliwość, jakiej jeszcze doznają niewolni musi ustać. Nie przestanie on starać się o przywrócenie do skutku wewnętrznej jedności, o utrzymanie przyjacielskich stosunków do krajów ościennych i obcych, o ucywilizowanie rodowitych Indian, a jeżeli to nie da się uskutecznić, prowadzić będzie z nimi wojnę wytopienia. Zostawia przyszłości kwestyę rozszerzenia posiadłości amerykańskich, na które wtedy tylko przystanie, jeżeli lud na nie się zgodzi. Mniema on, że Bóg przysposabia świat, aby stał się

jednym narodem, który jednym mówi językiem i nie potrzebuje więcej armii i floty.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5. marca. Hotel Żyza Pp. Dobrzański A., c. k. radca dworu, a Cestezi. — Krep A., c. k. kapit., z Tarnopola. — Pienczykowski J., z Wybranówki. — Tuczyński K., z Skoryk. Hotel europejski: Pp. Hr. Dunin S., konsul, z Francji. — Brykczyński J., z Dydiatycz. Hotel angielski: Pp. Bogusz L., c. k. starosta, z Tłumacza. — Towarnicki J., c. k. sędz. pow., z Jaworowa. — Czaykowski H., z Bóbrki. — Papara B., z Batiatycz. Hotel Kuhna: P. Wierzechowski J., z Koszłowa. Hotel krakowski: Pp. Ligęza R., z Brzeska. — Rychalski J., z Zarudzia. — Walewski W. i Walewski L., z Rosyi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5. marca. Pp. Hr. Dzieduszycki S., do Gwoźdza. — Hr. Drohojowski K., do Tamnowic. — Hr. Mołodecki K., do Brodów. — Hr. Romer W., do Ocieki. — Dr. Łobaczewski E., adw., do Przemysła. — Rylski W., do Uhrynowa. — Rosnowski F., do Jaworowa.

TEATR.

Dziś: Pod artystyczną dyrekcją Wit. Smochowskiego. Występ gościnny pny Olgi Sandberg, tancerki król. teatru w Sztokholmie. Występ tancerki panny Róży Opferman i baletmistrza p. Gundlach z Wiednia. „Pas seul“ odtńczy panna Olga Sandberg. Pas de manteau“ odtńczy panna Róża Opferman i baletmistrz pan Gundlach. „Po północy“. Komedia w 1. akcie z francuskiego. — „Żaki“. Komiczna operetka w 2ch aktach Kazimierza Hofmana Libreto St. Dobrzańskiego. Reżyser: p. Dobrzański

Dnia 5go marca 1873 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim następujących pięć liczb:

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Table with columns for destination, time, and frequency. Includes routes to Krakow, Czerniowice, and Brodów.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Table with columns for destination and time. Includes routes to Brodów and Złoczowa.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table with columns for 'Efekta', 'Kurs ostatni', and 'Złote austriackie'. Lists various goods and their prices.

Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. 146.50 147.— Renty Como po 42 lir. austr. 25.50 26.50

Table for 'B. Krajów koronnych' showing exchange rates for various currencies like Czech, Bukowiny, Galicyi, etc.

Table for '2. Akoye' showing bank and financial rates, including 'Bank anglo-austr.', 'Inst. kred. dla handlu', etc.

Table for '3. Listy zastawne' showing rates for various types of promissory notes and bonds.

Table for '4. Obligacje z prawem pierwszeństwa' showing rates for various government bonds.

Table for 'Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji' showing rates for various railway bonds and shares.

Table for '5. Losy' showing rates for various lottery tickets and bonds.

Table for 'Weksle' showing exchange rates for various international locations like Amsterdam, Augsburg, Berlin, etc.

Table for 'Kurs złota' showing gold prices in various currencies.

Table for 'Telegrafowany kurs wiedeński' showing telegraphic exchange rates for Vienna.

D Z I E N N I K U R Z E D O W Y.

Edykt. L. 517. Ces. król. sąd powiatowy w Mikulińcach wzywa niniejszem posiadacza kwitu depozytowego przez ces. kr. urząd podatkowy w Tarnopolu wystawionego z dnia 16 stycznia 1872 na przyjęty w tymże dniu w dzienniku depozytowym dochodów skarbowych pod art. 17. galicyjski list zastawny Nr. 996 na 1000 złr. z 14 kuponami i jednym talonem, przez Mojżesza Fiszera z Myszkwic jako kaucyę na uzyskanie kredytu podatku konsumcyjnego od pędzenia gorzelnii w Łuce wielkiej przez miesiąc luty i marzec 1872 złożony, aby w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni tem pewniej w tutejszym sądzie zgłosił się i kwit ten przedłożył, lub praw swych na takowy wykazał, inaczej bowiem po upływie tego terminu owy kwit za umorzony i nieważny uznany zostanie. Mikulińce, dnia 22. lutego 1873.

Edikt. Nr. 517. Vom f. l. Bezirksgericht in Mikulince wird der Inhaber der vom f. l. Steueramte in Tarnopol ausgefertigten Deposten Quittung ddo. 17. Jänner 1872 über den an diesem Tage im Gefälls-Deposten-Jourale sub Art. 16 beinhaltenen, durch Moses Fischer aus Myszkwic zur Erlangung des Verzehrungssteuerkredites für den Betrieb der Brennerei in Luka wielka in den Monaten Februar und März 1872 als Caution erlegten Ein Stück Galizischen Pfandbrief Nr. 996 über Eintausend Gulden mit 14 Coupons und 1 Talon, aufgefordert, binnen Einem Jahre, sechs Wochen und drei Tagen hiergerichts sich anzumelden und diese Quittung vorzulegen, oder seine Rechte darauf geltend zu machen, widrigenfalls nach Verlauf dieser Frist obige Quittung amortisirt und für null und nichtig erklärt werden würde. Mikulińce, 22. Februar 1873.

Edykt. L. 847. C k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu treści: Lemberg, den 31. August 1865 pr. 400 fl. öst. W., vier Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Primawechsel an die Dreie meiner Eigenen die Summe von Gulden Vier Hundert öst. Währ. erhalten und stellen solchen auf Rechnung ohne Verzicht. Johann Schulz. Hr. Valerian Chomiński in Lemberg. Angenommen Valerian Chomiński für mich an die Dreie des Hr. Michael Bartl. Johann Schulz, który to weksel p. Jan Schulz według tegoż twierdzenia przypadkowo utracił, aby takowy w czasie 45 dni od ostatniego ogłoszenia tego edyktu gazetą lwowską rachować się mających tutejszemu c. k. sądowi przedłożył, ile że po bezskutecznym upływie tego czasu weksel za umorzony uznany będzie. Lwów, dnia 8 stycznia 1873.

(608 3—3) **E d y k t.**

L. 6091. C. k. sąd delegowany miejsko-powiatowy dla spraw cywilnych w Rzeszowie ogłasza, że na wezwanie c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 21go czerwca 1872 do l. 4249 odbędzie się uchwała z dnia 21. czerwca 1872 do l. 4249 dozwolona publiczna sprzedaż kawałka gruntu pod Nr. 97 rep. 104 w Niehobrze położonego, niegdyś do s. p. Tomasza Rzucidły, obecnie w posiadaniu spadkobierców Marcina i Maryanny Rzucidłów zostającego, na zaspokojenie przez kasę oszczędności miasta Rzeszowa przeciw Tomaszowi Rzucidle nakazem zapłaty z dnia 7. kwietnia 1864 do l. 1848 wywalczonej resztującej sumy weksłowej 25 złr. 42 kr. w. a. z przynależnościami pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 160 złr. w. a. z zastrzeżeniem, że wyż wspomniony kawałek gruntu w pierwszych dwóch terminach niżej ceny szacunkowej sprzedany nie będzie, zaś na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej, za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedany zostanie.

2. Sprzedaż odbędzie się w tutejszym sądzie na dniu 31. marca i 24. kwietnia 1873 i dnia 26. maja 1873, zawsze o godzinie 10tej rano, a chęć kupienia mający mają złożyć wadium w kwocie 16 złr. w. a. w gotówce.

3. Warunki licytacyjne, akt zajęcia oszacowania sprzedać się mającego kawałka gruntu w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć można.

Rzeszów, dnia 28. grudnia 1872.

(606 3—3)

E d y k t.

L. 12355. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, iż oduńskie do odzwy Wiedeńskiego c. k. sądu krajowego z dnia 20go kwietnia 1868 L. 19561, jak i uchwał tutejszo-sądowych z dnia 19 września 1861 L. 7559, z dnia 30go listopada 1861 L. 10162, z dnia 19. grudnia 1861 L. 10316. z dnia 19. czerwca 1867 L. 2600 z dnia 24go kwietnia 1868 L. 2604 et 3720, jako też i uchwały z dnia 23 września 1868 L. 8395 i 10296 celem zaspokojenia pretensyi na dobrach Brzusce i Hucie wielkiej intabulowanej w resztującej ilości 24,864 złr. 13 kr.

a. w. z odsetkami po 50/0 od dnia 1. stycznia 1872 bieżącymi, jak i kosztami niniejszej egzekucyi w kwocie 60 złr. 53 kr. a. w. na rzecz administracyi powszechnego zakładu zaopatrzenia w Wiedniu dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż dóbr Brzuski i Huty wielkiej w obwodzie Sanockim położonych, do Zofii Ringel należących, i w jednym terminie dnia 31. marca 1873 o godzinie 10tej przed południem pod warunkami już uchwał z dnia 19. czerwca 1867 L. 2600 zatwierdzonymi, i w dodatku urzędowym Gazety Lwowskiej Nr. 198, 199 i 201 z roku 1867 ogłoszonymi rozpisuje się. O tem rozpisaniu licytacji tak obydwie strony sporujące, jak i wierzyciele hipoteczni z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, wszyscy ci zaś, którzyby po dniu 27. lipca 1872 do tabuli weszli, lub którymy z jakiegokolwiek przyczyny niniejsza uchwała do rąk własnych wcześniej albo całkiem nie mogła być doręczoną, przez edykt i kuratora w osobie p. adwokata Dr. Dworskiego z substytucją p. adwokata Dr. Kozłowskiego zawiadomienie otrzymują.

Przemyśl, dnia 4. grudnia 1872.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny.

Piąte zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcyonaryuszów c. k. uprz. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego, odbędzie się we Wtorek d. 8. kwietnia 1873 o godz. 11. przed połud. w gmachu bankowym we Lwowie.

(433 6—?)

Przedmioty rozpraw:

1. Sprawozdanie z obrotów Banku za rok 1872.
2. Sprawozdanie Rady nadzorczej o zamknięciu rachunków i powzięcie dotyczącej uchwały.
3. Oznaczenie dywidendy za rok 1872.
4. Wniosek na zwinięcie filii w Bielsku.
5. Wybór dwóch członków Rady nadzorczej (§. 43, 44, 45. statutu.)
6. Sprawozdanie o funduszu pensyjnym i powzięcie dotyczącej uchwały.

P. T. Akcyonaryusze, którzy mają zamiar wzięcia udziału w tem Walnem Zgromadzeniu, zechcą w myśl § 63 statutu złożyć akcje swoje (kwity tymczasowe) najdalej do dnia 11. marca r. b. w głównej kasie Towarzystwa we Lwowie lub w filiach Zakładu w Krakowie, w Czerniowcach, Samborze, Tarnopolu, na które oprócz pokwitowania otrzymają karty legitymacyjne upoważniające do wstępu na walne zgromadzenie.

P. T. Akcyonaryusze którzy przysługujące im prawo głosowania zamierzają wykonać przez pełnomocników, zechcą pełnomocnictwa na odwrotnej stronie kart legitymacyjnych umieszczone wypełnić i własnoręcznie podpisać.

Zamknięcie rachunków i bilans złożone będą na ośm dni przed walnem zgromadzeniem w Sekretaryacie gdzie P. T. akcyonaryusze takowe za okazaniem karty legitymacyjnej otrzymać mogą.

Lwów, dnia 12. lutego 1873.

Rada nadzorcza.

§. 65. Każdy akcyonaryusz ma prawo do tylu głosów ile razy po 10 akcji złożył. Żaden jednak akcyonaryusz, bez względu, czy we własnym imieniu, czy jako pełnomocnik głosuje i żaden pełnomocnik czy jednego czy więcej akcyonaryuszów, więcej niż 50 głosów mieć nie może.

§. 66. Prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu może wykonywać akcyonaryusz tak osobiście, jak i przez umocowanie drugiego akcyonaryusza mającego prawo głosowania. Wyjątkowo mogą być zastąpieni małoletni przez swego opiekuna, zostający pod kuratelą przez swego kuratora, kobiety przez pełnomocnika, spółki handlowe przez jednego z prowadzących firmę ich stowarzyszenia, w ogóle przez członka do tego umocowanego, osoby moralne przez jednego z swych przełożonych, chociażby ci nie byli sami akcyonaryuszami.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny.

Na mocy upoważnienia Walnego Zgromadzenia z dnia 15go kwietnia 1872 Rada Nadzorcza wzywa do

(434 6—?)

Wpłaty 20% na akcje (kwity tymczasowe)

c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego.

Wpłacać należy od dnia 15. kwietnia począwszy najdalej do dnia 30. kwietnia 1873 r.

Uprasza się przeto P. T. Akcyonaryuszów, aby w myśl §§. 16. 17. i 18 statutów w powyższym terminie chcieli uiścić.

20% czyli po 40 złr. a. w. na akcję

wraz z 5 procent odsetkami od 1. stycznia 1873 po dzień uskutecznionej wpłaty

do głównej kasy Towarzystwa we Lwowie

przedkładając równocześnie kwity tymczasowe w zamian których otrzymują pełno wpłacone Akcje Banku hipotecznego.

Lwów, dnia, 12. lutego 1873.

Rada nadzorcza.

§. 16. Za każdą w terminie nieuiszczoną wpłatę ma być wynagrodzoną Towarzystwu prowizya zwłoki po 6% rocznie, licząc od dnia zapadłego terminu. Numera kwitów tymczasowych, na które wpłaty w terminie oznaczonym nieuzupełnione zostały, będą trzykrotnie ogłoszone w tych samych dziennikach, w których rozpisane były wpłaty, z odwołaniem się do następstw, statutami przepisanych na wypadek uchybienia wpłat.

Trzydzieści dni po tem ogłoszeniu, może Towarzystwo orzec, iż opieszały subskrybenci utracili swe prawa do Towarzystwa i kwity tymczasowe, na które wpłaty nieuszczone nie były, wygasły, a w miejsce wygasłych kwitów wydać z temi samymi numerami nowe kwity tymczasowe, i takowe naraz lub częściowo, w jednym dniu lub w kilku dniach sprzedać. Ilość i numera unieważnionych tym sposobem kwitów tymczasowych będą publicznie ogłoszone.

§. 17. Kwota uzyskana ze sprzedaży kwitów tymczasowych, po straceniu kosztów sprzedaży obróconą będzie na zapłacenie Towarzystwu zalegających należności. Właściciel wygasłego kwitu tymczasowego, nie ma jednak w żadnym razie prawa do zwrotki, jakoby się w skutek sprzedaży kwitu okazała.

§. 18. Kwity tymczasowe, na których nie ma należytego poświadczenia, że zapadłe wpłaty uiszczone zostały, sprzedawane być nie mogą.